

Antoni Castellà fent anar la cisalla de quan era adolescent.

Més tard et vas dedicar a retratar cantants.

Sí, he tingut la sort que he conegut i he fet amistat amb molts artistes. Amb un company amb qui jugava a rugbi vam muntar un estudi de fotografia al carrer de Portaferri i fèiem els reportatges de fotos de la discogràfica Belter.

Reportatges de qui, per exemple?

D'artistes de mig Espanya! Conec de llavors el Manolo Escobar, que som amics, la Rocío Jurado, que era molt creient i tenia el camerino ple d'estampetes, el Julio Iglesias, que sempre em deia "Flaco", perquè jo llavors estava prim, "Flaco, de este lado", tocant-se la galta dreta.

Deus tenir moltes anècdotes.

El que no tinc, a diferència d'altres fotògrafs, és fotos amb ells. No m'ha agradat mai. Només em sap greu no tenir-ne amb els Beatles quan els vaig anar a fer fotos a Londres.

Quina relació s'estableix entre fotògraf i fotografiat?

Abans hi havia un tracte entre l'artista i el fotògraf. Recordo que als començaments del Màgic Andreu, que era un mag jove, simpàtic, que actuava en un restaurant, em va demanar que li fes un reportatge, i això també el va ajudar a pujar. Era un ajut mutu, perquè allò a mi també m'ajudava.

No tothom deu ser fotogènic.

Quan veus una persona ja veus com pot quedar bé. Un mateix mai s'agrada, és un altre que t'ha de dir si has quedat bé, però la veritat és que quasi tothom queda bé.

Ah sí?

Si li busques la llum arriba un moment que queda bé.

Sí que és miraculosa, la llum!

No hi ha imatge sense llum! Ara et veig a tu perquè reflecteixes llum. Cadascú reflecteix la llum d'una manera diferent, segons la seva pell. I això val per tot: un paisatge també reflecteix la llum d'una manera única.

Amb les models és diferent?

Jo m'he trobat models que arribaven a l'estudi i veies que tenien una fesomia no gaire afavorida, però en foto donaven uns trets molt bonics! I al revés, noies molt guapes poden quedar deslluïdes en foto. No és el cas de Claudia Schiffer ni Naomi Campbell, dues grans models que he tingut oportunitat de fotografiar.

Què ha de saber fer una model?

Ha de saber posar! Si tu li has de dir què ha de fer, malament. El fotògraf només ha de dir: "Comencem, i tu no et belluguis d'aquest tros", que és el tros on hi ha els focus. Ella s'ha d'anar movent amb naturalitat, i tu només has d'anar fent "clac-clac-clac".

Cada "clac" és clavar una foto?

Mira, una vegada vaig fer un reportatge per a la casa Nike de 300 parells de vambes, i només vaig fer una foto per cada parell, i van sortir totes.

Tot és qüestió de tècnica?

Segur. Al final arriba que les fotos les claves, per la pràctica. Jo per exemple vaig agafar la tècnica de disparar sempre amb un ull obert per saber al moment si algú havia quedat amb els ulls tancats.

Com es fotografia, l'esport?

En futbol, per exemple, has de preveure el gols. Si el Barça havia fet quatre gols jo els havia de tenir tots. Amb els companys estàvem asseguts a la gespa, xerrant, i quan vèiem que els jugadors del Barça baixaven ens posàvem en guàrdia. Fèiem fotos quan els de casa atacaven. Una passada, un gol de tises de Maradona que enganxaves al vol... Pensaves: "Alerta, això pot ser gol", i poques vegades t'equivocaves.

Fotografiaves tota mena d'esports.

Sí, i sense voler em vaig especialitzar en boxa. Em posava dret al costat del ring amb un objectiu d'angular a mig tele i era una tensió constant, perquè en boxa no et pots relaxar, mai no saps com acabarà. De vegades t'esquitxaven de sang i tot.